

564 ЗНОВ ЛУНАЄ ГОЛОС БОЖИЙ

D. March

F. H. Barthélemon

1. Знов лу_ на_ є го_ лос Бо_ жий, він до пра_ ці кли_ че
 2. Є не_ щас_ них так ба_ га_ то, що не зна_ ють про Хрис_
 3. Мо_ же, муд_ рим крас_ но_ мов_ ством вас Гос_ подь не на_ ді_
 4. Бог ще кли_ че нас до ді_ ла: пра_ цю_ ва_ ти на по_

нас. Вже до_ зрів на ни_ ві ко_ лос, у_ ро_ жай зби_ ра_ ти
 та... Їх про ви_ ни мо_ же зня_ ти тіль_ ки кров Йо_ го свя_
 лив і ве ли_ ким да_ ром сло_ ва у жит_ ті не зба_ га_
 лях. Бо жі ни_ ви по_ жов_ ті_ ли - на_ бли_ жа_ ють_ ся жни_

час. Пра_ цю_ ва_ ти хто ба_ жа_ є, той хай слу_ жить ближ_ нім
 та. Бла го_ да_ ті день три_ ва_ є, Бог да_ є спа_ сін_ ня
 тив, хай ні що вас не зу_ пи_ нить - труд на ни_ ві є для
 ва. Бу дем рев_ но пра_ цю_ ва_ ти тут і там по всіх міс_

всім. Лю_ ди в тьмі грі_ ха блу_ ка_ ють, про Хрис_ та зві_ щай_ те ім.
 всім. Лю_ ди в тьмі грі_ ха блу_ ка_ ють, про Хрис_ та зві_ щай_ те ім.
 всіх, лю_ ди у по_ ро_ ках ги_ нуть - до Хрис_ та при_ водь_ те їх.
 цях, на го_ ро_ ду бу_ дем ма_ ти в слав_ них віч_ них не_ бе_ сах.